

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 613

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 iulie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
594.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Comandor</i>	2
595.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E		
	Decizia nr. 313 din 14 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri	3–4
	Decizia nr. 315 din 14 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	4–6
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E		
949.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 870/2005 privind Registrul de evidență fiscală	7
D E C I Z I I A L E C O N S I L I U L U I D E A S O C I E R E R O M Â N I A — U N I U N E A E U R O P E A N Ă		
	Decizia nr. 2/2005 a Consiliului de Asociere România-Uniunea Europeană de modificare, prin constituirea unui comitet consultativ mixt Comitetul regiunilor — Comitetul român de legătură pentru cooperarea cu Comitetul regiunilor, a Deciziei nr. 1/95 de adoptare a Regulamentului de procedură al Consiliului de Asociere.....	7–8

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. III și ale art. 11 alin. (1) pct. I.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de apreciere pentru contribuția adusă la susținerea intereselor României în cadrul comunității de informații a NATO, pentru sprijinul dat pregătirii superioare a personalului nostru, pentru conlucrarea fructuoasă cu organele de specialitate române în vederea culegerii de informații din zonele de dislocare a trupelor române din Afganistan și Irak,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, domnului colonel Richard G. Mc.Clellan, atașatul apărării și aero la Ambasada Statelor Unite ale Americii din București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 iulie 2005.

Nr. 594.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. III și ale art. 11 alin. (1) pct. I.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații,

pentru contribuția avută la promovarea relațiilor dintre România și Statele Unite ale Americii, pentru serviciile importante aduse statului român în procesul de integrare euroatlantică,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler* persoanei prevăzute în anexa*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 iulie 2005.

Nr. 595.

*) Anexa face parte integrantă din prezentul decret și se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 313**

din 14 iunie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Marian Gabriel Fereșteanu în Dosarul nr. 3.635/2004 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Cecilia Tamaș, lipsind partea Costel Florea, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată, arătând că sintagma „*în cursul urmăririi penale*”, cuprinsă în textul de lege criticat, creează o discriminare între inculpați, după cum aceștia au denunțat și au facilitat tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri în timpul urmăririi penale sau care înțeleg a denunța după terminarea urmăririi penale, deși drepturile inculpatului sunt aceleași pe întreg parcursul procesului penal.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.635/2004, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri**, excepție ridicată de Marian Gabriel Fereșteanu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat creează o discriminare între inculpații care au făcut denunțul în timpul urmăririi penale și cei care înțeleg să denunțe după terminarea urmăririi penale, facilitând astfel tragerea la răspundere penală. În opinia autorului excepției, denunțatorul ar trebui să beneficieze de reducerea pedepsei în condițiile art. 16 din Legea nr. 143/2000, indiferent de stadiul procesului penal în care acesta

denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri, atâta vreme cât drepturile inculpatului sunt aceleași pe întreg parcursul procesului penal.

Tribunalul București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederea legală criticată nu creează privilegii sau discriminări, constituind o circumstanță atenuantă legală pe care legiuitorul a înțeles s-o aplice numai unei categorii restrânse de făptuitori, în scopul descoperirii în timp util și a altor persoane care au săvârșit infracțiuni.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că legiuitorul are atributul exclusiv de a stabili modalitatea de răspundere penală pentru participanții la procesul penal, iar faptul că acesta a reglementat prin art. 16 din Legea nr. 143/2000 reducerea pedepsei anumitor făptuitori și numai în anumite condiții, în faza de urmărire penală, demonstrează că a dorit să rezolve încă din această etapă, în mod util și cu mare rapiditate, problema identificării altor persoane care ar fi săvârșit infracțiuni legate de droguri. Atâta vreme cât textul de lege criticat se aplică nediferențiat tuturor persoanelor aflate în situații identice, nu poate fi reținută critica acestuia în raport de prevederile art. 16 din Constituție.

Guvernul consideră că excepția ridicată este neîntemeiată. În opinia sa, cauza de reducere a pedepsei prevăzută de textul de lege criticat a fost instituită de legiuitor cu respectarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, aceasta aplicându-se tuturor persoanelor care se încadrează în ipoteza normei juridice, fără a avea la bază vreunul dintre criteriile de discriminare prevăzute în art. 4 alin. (2) din Constituție. Se arată, totodată, că dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor art. 15 din Constituție, întrucât, chiar dacă drepturile cetățenești sunt universale, drepturile procesuale au o sferă de aplicare delimitată precis de lege.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate nu contravin sub nici un aspect principiului egalității în drepturi, întrucât se aplică în mod egal tuturor persoanelor prevăzute de ipoteza normei, și anume celor care, în timpul urmăririi penale, denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri, fără a face nici o diferențiere în cadrul acestei categorii.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 3 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2—10, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.*”

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1), privind universalitatea drepturilor și libertăților fundamentale, precum și pe cele ale art. 16, privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Marian Gabriel Fereșteanu în Dosarul nr. 3.635/2004 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 315

din 14 iunie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător

Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Rusu — procuror
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Grapina Damian în Dosarul nr. 8.654/2004 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că, în ceea ce privește dispozițiile art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat, în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 176/2005. Referitor la dispozițiile lit. b), c) și d) ale aceluiași articol, Ministerul Public arată că toate elementele de identificare cuprinse în cererea de recurs sunt importante, iar reglementarea acestora nu aduce atingere accesului liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 8.654/2004, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Grapina Damian într-o cauză ce are ca obiect o contestație de executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate aduc o gravă atingere „dreptului constituțional la justiție și la o judecată echitabilă”, prevăzut de art. 21 din Constituție, precum și de art. 24, care consacră dreptul la apărare, prin condiționarea menționării în cuprinsul cererilor de recurs, sub sancțiunea nulității, a tuturor elementelor de identificare a persoanelor juridice. Astfel, apreciază că această condiționare este total nejustificată din moment ce până la faza procesuală a recursului, în cauză au fost deja clarificate datele referitoare la părțile care participă la actul de judecată, ba mai mult, aceste date pot fi adesea modificate între diferitele faze ale procesului civil, respectiv fond, apel și/sau recurs.

De asemenea, autorul excepției arată că art. 302¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă împiedică instanțele de recurs, în numeroase cazuri, să verifice legalitatea și temeinicia unor hotărâri greșit pronunțate de instanțe, anterior fazei procesuale a recursului. Din această perspectivă, apreciază că aceste dispoziții de lege ar putea fi modificate, în sensul că neîndeplinirea condițiilor prevăzute de textul de lege criticat să fie sancționată nu cu nulitatea recursului, ci prin suspendarea judecării cauzei până la îndeplinirea acestor cerințe, respectându-se astfel drepturile constituționale consacrate prin art. 21 și 24.

Tribunalul Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile art. 302¹ din Codul de procedură civilă nu instituie o restrângere a exercițiului dreptului părții de a se adresa justiției și de a exercita împotriva hotărârilor judecătorești căile de atac, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea abuzivă a acestor drepturi.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că din conținutul

dispozițiilor criticate nu rezultă că sancțiunea nulității operează automat, fără a da părților posibilitatea îndeplinirii cerințelor legale. Dimpotrivă, dând expresie principiului accesului liber la justiție, art. 316 coroborat cu art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă dau recurentului posibilitatea de a îndeplini cerințele menționate până în prima zi de înfățișare, iar în ceea ce privește semnătura, în tot cursul judecării, conform art. 133 alin. 2 din același cod. În opinia Guvernului, acesta este și sensul modificărilor aduse, prin Legea nr. 195/2004, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003, care permitea constatarea inadmisibilității recursului pentru neîndeplinirea condițiilor de formă, fără citarea părților. De altfel, prin Decizia nr. 194/2004, Curtea Constituțională a constatat că fiind neconstituționale dispozițiile art. 308 alin. 4 din Codul de procedură civilă, modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003, tocmai pentru că s-a apreciat că acestea făceau imposibilă remediarea viciilor de formă ale cererii de recurs. În condițiile abrogării dispozițiilor privind admisibilitatea în principiu a recursului, și potrivit art. 316 coroborat cu art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, aspectele de neconstituționalitate nu mai subzistă.

În final, Guvernul arată că, într-adevăr, în lipsa unei interpretări și aplicări coroborate a prevederilor art. 302¹ alin. 1 cu cele ale art. 316 și art. 287 din Codul de procedură civilă, aplicarea automată a sancțiunii nulității recursului poate produce o îngrădire nejustificată a exercitării căii de atac a recursului și deci a accesului liber la justiție. Aceasta însă constituie o problemă de interpretare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, ca de altfel și cenzurarea modului de aplicare a dispozițiilor legale de către instanțele judecătorești.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 302¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile criticate nu contravin art. 21 din Constituție, întrucât nu îngrădesc sub nici un aspect posibilitatea părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. Consideră, totodată, că prevederile legale criticate referitoare la condițiile de formă ale cererii de recurs sunt în deplină concordanță cu principiul contradictorialității, garanție a dreptului la un proces echitabil. De altfel, în temeiul art. 316 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 287 alin. 2 din același cod, recurentul are posibilitatea de a îndeplini cerințele menționate în textul criticat până la prima zi de înfățișare. În susținerea acestui punct de vedere, este invocată jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 310/2004.

De asemenea, Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 302¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă nu conțin elemente care să aducă atingere dreptului la apărare, consacrat în art. 24 din Constituție, recurentul având în permanență posibilitatea consultării dosarului pentru a afla datele de identificare a celorlalte părți, precum și de a formula pretenții și apărări.

Totodată, arată că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură ce reprezintă opțiunea legiuitorului, conforme cu prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 302¹ din Codul de procedură civilă, introdus prin art. I pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 28 iunie 2003, și completat prin art. I pct. 6 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004.

Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

„*Cererea de recurs va cuprinde, sub sancțiunea nulității, următoarele mențiuni:*

a) numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul unic de înregistrare sau, după caz, codul fiscal și contul bancar. Dacă recurentul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;

b) indicarea hotărârii care se atacă;

c) motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat;

d) semnătura.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și 24, potrivit cărora:

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Grapina Damian în Dosarul nr. 8.654/2004 al Tribunalului Iași.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. b), c) și d) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în dosarul sus-menționat.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“;*

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale, s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005, decizie prin care s-a constatat că textul de lege criticat este neconstituțional în ceea ce privește sancționarea cu nulitate absolută a omisiunii de a se preciza în cuprinsul cererii de recurs „numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul unic de înregistrare sau, după caz, codul fiscal și contul bancar“, precum și — dacă recurentul locuiește în străinătate — „domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul“.

În consecință, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*“, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

În ceea ce privește critica îndreptată împotriva dispozițiilor lit. b), c) și d) ale aceluiași articol, Curtea constată că, dincolo de semnificația esențială a acestor mențiuni pentru buna administrare a justiției în faza de atac a recursului, coroborarea reglementării criticate cu dispozițiile art. 287 și cu cele ale art. 316 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea are posibilitatea să complinească omisiunea lor până la prima zi de înfățișare, în cererea de apel și, prin extindere, și în aceea de recurs, se impune concluzia că dispozițiile legale deduse controlului nu contravin normelor constituționale de referință. Așa fiind, critica privind neconstituționalitatea dispozițiilor lit. b), c) și d) ale art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN pentru completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 870/2005 privind Registrul de evidență fiscală

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare,
în baza dispozițiilor pct. 15 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului II din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările ulterioare,
în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 870/2005 privind Registrul de evidență fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 28 iunie 2005, se completează după cum urmează:

— **La articolul 12 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:**

„(2) Derogarea se acordă, conform competențelor, de direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a

municipiului București și de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 2 din Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.177/1998 privind aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) și (10) paragraful 2 din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997.“

Art. II. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 4 iulie 2005.
Nr. 949.

DECIZII ALE CONSILIULUI DE ASOCIERE ROMÂNIA — UNIUNEA EUROPEANĂ

DECIZIA Nr. 2/2005*)

a Consiliului de Asociere România — Uniunea Europeană de modificare, prin constituirea unui comitet consultativ mixt Comitetul regiunilor — Comitetul român de legătură pentru cooperarea cu Comitetul regiunilor, a Deciziei nr. 1/95 de adoptare a Regulamentului de procedură al Consiliului de Asociere

Având în vedere Acordul european instituind o asociere între comunitățile europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și România, pe de altă parte¹⁾, în special art. 111, întrucât:

(1) dialogul și cooperarea dintre autoritățile regionale și locale din Comunitatea Europeană și cele din România pot aduce o contribuție majoră la dezvoltarea relațiilor dintre acestea și la integrarea europeană,

(2) se consideră adecvat ca această cooperare să se realizeze la nivelul Comitetului regiunilor, pe de o parte, și la nivelul Comitetului român de legătură pentru cooperarea cu Comitetul regiunilor, pe de altă parte, prin înființarea unui comitet consultativ mixt,

(3) aceasta înseamnă că Regulamentul de procedură al Consiliului de Asociere, adoptat prin Decizia nr. 1/95¹⁾, trebuie modificat în mod corespunzător,

Consiliul de Asociere România — Uniunea Europeană d e c i d e:

ARTICOLUL 1

La Regulamentul de procedură al Consiliului de Asociere (denumit în continuare *Consiliul de Asociere*) se adaugă următoarele articole:

„ARTICOLUL 18

Se înființează un comitet consultativ mixt (denumit în continuare *comitet*), având sarcina de a asista Consiliul de

Asociere în vederea promovării dialogului și cooperării dintre autoritățile regionale și locale din Comunitatea Europeană și cele din România. Dialogul și cooperarea vor urmări în special:

(1) pregătirea autorităților locale din România pentru activitatea lor în contextul viitoarei apartenențe la Uniunea Europeană;

*) Traducere.

¹⁾ JO L 357, 31 decembrie 1994, p. 2.

(2) pregătirea autorităților locale din România pentru participarea la lucrările Comitetului regiunilor, după aderarea României;

(3) schimbul de informații privind problemele curente de interes reciproc, în special privind stadiul politicii regionale a Uniunii Europene și al procesului de aderare, precum și pregătirea autorităților locale din România pentru aceste politici;

(4) încurajarea dialogului structurat multilateral între: a) autorități locale din România; și b) regiuni din statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv prin crearea de rețele în anumite domenii, în care contactele directe și cooperarea dintre autorități locale din România, pe de o parte, și regiuni și autorități locale din statele membre ale Uniunii Europene, pe de altă parte, s-ar putea dovedi modalitatea cea mai eficientă de soluționare a unor probleme specifice;

(5) realizarea de schimburi periodice de informații privind cooperarea interregională dintre autorități locale din România și regiuni și autorități locale din statele membre ale Uniunii Europene;

(6) încurajarea schimburilor de experiență și de cunoștințe în domeniul politicii regionale și al intervențiilor structurale între: a) autorități locale din România; și b) regiuni și autorități locale din statele membre ale Uniunii Europene, în special de know-how și tehnici privind pregătirea planurilor sau a strategiilor de dezvoltare regională și locală, și utilizarea cât mai eficientă a fondurilor structurale;

(7) oferirea de asistență autorităților locale din România prin intermediul schimbului de informații în punerea efectivă în aplicare, la nivel regional și local, a principiului subsidiarității în toate domeniile;

(8) discutarea oricăror alte aspecte relevante propuse de oricare dintre părți, care pot apărea în contextul punerii în aplicare a Acordului european și în cadrul strategiei de preaderare.

ARTICOLUL 19

Comitetul este format din 8 reprezentanți ai Comitetului regiunilor, pe de o parte, și din 8 reprezentanți ai

Comitetului român de legătură pentru cooperarea cu Comitetul regiunilor, pe de altă parte. Se numește un număr egal de membri supleanți.

Comitetul își desfășoară activitățile pe baza consultării de către Consiliul de Asociere sau, în ceea ce privește promovarea dialogului dintre autorități regionale și locale, din proprie inițiativă.

Comitetul poate face recomandări Consiliului de Asociere.

Membrii sunt aleși astfel încât să se asigure reflectarea cât mai fidelă, în cadrul comitetului, a diferitelor niveluri ale autorităților regionale și locale, atât din Comunitatea Europeană, cât și din România.

Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Comitetul se întrunește periodic, la intervale de timp pe care le stabilește în conformitate cu regulamentul de procedură.

Comitetul este coprezidat de un membru al Comitetului regiunilor și de un membru al Comitetului român de legătură pentru cooperarea cu Comitetul regiunilor.

ARTICOLUL 20

Comitetul regiunilor, pe de o parte, și Comitetul român de legătură pentru cooperarea cu Comitetul regiunilor, pe de altă parte, suportă fiecare cheltuielile aferente participării lor la întâlnirile comitetului privind personalul, transportul, diurna, cazarea, cheltuielile poștale și cu telecomunicațiile.

Cheltuielile legate de asigurarea interpretariatului în cadrul întâlnirilor, de traducerea și multiplicarea documentelor vor fi suportate de Comitetul regiunilor, cu excepția cheltuielilor legate de interpretariat și traducere în sau din limba română, care vor fi suportate de Comitetul român de legătură pentru cooperarea cu Comitetul regiunilor.

Celelalte cheltuieli legate de organizarea efectivă a întâlnirilor vor fi suportate de partea care găzduiește întâlnirea.“

ARTICOLUL 2

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni următoare datei adoptării.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 044517